SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. C. No. 100. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 27, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 27-го ТРАВНЯ 1993. Ч. 100. РІК С.

АВСТРАЛІЙСЬКИЙ СУД ЗВІЛЬНИВ І. ПОЛЮХОВИЧА

Джерзі Сити, Н. Дж. — Пресове аґентство Ройтер у своєму звідомленні, яке поміщено в щоденнику „Торонто Стар" інформує, що 18-го травня лава присяжних Верховного суду Австралії звільнила оскарженого у воєнних злочинах Івана Полюховича. Дев'ять чоловіків і три жінки, які входили у лаву присяжних, застановлялися ледве „понад годину", щоби одноголосно вирішити про невинність оскарженого.

І. Полюховича, австралійського громадянина, оскаржено у воєнних злочинах, закидаючи йому причетність до смерти 850 жидів і вбивства жидівської жінки та двох дітей. У звідомленні ґовориться про те, що 76-літній І. Полюхович не витримав і розплакався зі зворушення коли суд звільнив його з усіх оскаржень. Одначе його адвокат Крейґ Калдикотт заявив, що його клієнт дуже тяжко пережив ці судові перепети, що тягнулися понад два з половиною роки, та радий, що все вже закінчилося, бо він завжди твердив, що не є винним. Справу проти нього розпочато перед трьома роками згідно з австралійським контроверсійним законом з 1988 року про воєнні злочини в Европі.

Ройтер повідомляє і про те, що перед відходом лави присяжних на розгляд представлених оскаржень суддя Браєн Кокс перестеріг їх, що небезпечним може бути коли І. Полюховича визнають винним на підставі представлених доказів. Він підкреслив, що оскарження можна було б краще обороняти, якби це було часово ближче до згаданих подій. Уживані прокуратурою свідчення від свідків з Европи, Північної Америки та Ізраїля, що нібито І. Полюхович допомагав нацистам нищити жидів, були неточними і необґрунтованими.

Згідно зі звідомленням Ройтера, І. Полюхович був першою особою, яку судили на базі австралійського закону про воєнних злочинців, а ще двоє інших є оскарженими. Підкреслюється у звідомленні також, що можуть бути останні три справи, бо уряд Австралії вирішив відтягнути фонди в 1992 році, що були призначені на бюро спеціяльних розслідувань, що його зформовано для викриття воєнних злочинів.

Перевірка справи І. Дем'янюка триває

Вашінґтон. — У понеділок, 24-го травня, Верховний суд ЗСА відмовився припинити розслідування причин депортації Івана Дем'янюка, якого Ізраїль обвинувачує у співучасті в масовому знищенні жидів в роки Другої світової війни. Розслідування наказав зробити окружний апеляційний суд Огайо.

Члени Верховного суду без коментарів відкинули просьбу двох свідків, в минулому „мисливців за колишніми нацистськими злочинцями", які твердили, що апеляційний суд Огайо перевищує свої уповноваження. Обидва слідчі — Норман Московіц і Джордж Паркер — твердили, що після депортації І. Дем'янюка в Ізраїль, рішення суду не може мати сили. Вони також заявили, що суд не мав права призначати власне розслідування, а повинен був передати справу на розгляд у федеральний суд.

Минулого року апеляційний суд вирішив повернутися до справи Дем'янюка, припускаючи, що його депортували помилково. У зв'язку з цим був призначений спеціяльний суддя Томас Вайзмен, який повинен переглянути справу депортації Дем'янюка.

У 1986 році, на вимогу ізраїльських властей, Дем'янюка вислали із ЗСА, підозріваючи його у масових вбивствах жидів в роки Другої світової війни у концтаборі Треблінка. Суд засудив його на кару смерти.

На переслуханнях справи в апеляційному суді адвокати Дем'янюка навели нові факти, які підтверджують, що „Іваном Грозним" була інша людина — Іван Марченко. Вони представили документи, знайдені у московських архівах. Адвокати Дем'янюка вважають, що якщо їх підзахисний невинний у геноциді проти жидів, то його депортували зі ЗСА незаконно.

Очікують, що суддя Т. Вайзмен представить остаточний звіт апеляційному судові за кілька тижнів. 73-річний Дем'янюк чекає рішення Верховного суду Ізраїля на апеляцію, яку він подав.

Українець став заступником директора американського музею

Український Музей в Ню Йорку повідомляє, що Зенон Фещак, член Управи Музею, дістав підвищення на посаду заступника директора Port of History Museum у Філядельфії. Дотепер З. Фещак виконував обов'язки директора оформлення музейних виставок. Він був куратором постійної виставки „Philadelphia Panorama — an Exhibit on City Planning", що є першою виставкою в ЗСА на тему урбаністики.

З. Фещак є довголітнім приятелем Українського Музею і співпрацював у різних його проєктах. Виставки „Історія української імміграції в Америці", „Втрачені архітектурні пам'ятки Києва" чи „Дерев'яні храми України" по-мистецьки оформив З. Фещак. Він також зорганізував виставку під назвою „Фестиваль українського мистецтва" в Port of History Museum, де експонувалися численні предмети народного та образотворчого мистецтва з колекції Українського Музею.

З. Фещак закінчив студії в Пенсильванському університеті зі ступенями Б.А.А. та M.F.A., де він спеціялізувався у технічній естетиці й історії західного мистецтва.

Г. ЧЕРІНЬ В ЧИКАҐО

Чикаґо. — Заходами 84-го Відділу Союзу Українок Америки та Українського Інституту Модерного Мистецтва відбудеться в Чикаґо, Ілл., авторський вечір письменниці Ганни Черінь в суботу, 12-го червня о год. 7-ій вечора в приміщенні Інституту 2320 Чикаґо аве. захід. Крім авторки, виконавцями програми будуть: поетеса Володимира Демус — вступне слово і довголітній радіо-диктор Люся Самбірська — мистецьке читання.

ВІДЗНАЧИЛИ РІЧНИЦЮ ЗАГИБЕЛІ Є. КОНОВАЛЬЦЯ

Київ (УНІАР). — Тут 23-го травня кияни відзначили 55-ту річницю з дня загибелі полковника Євгена Коновальця, одного з засновників ОУН, коменданта Києва за часів Української Народньої Республіки.

У церкві Теодосія Печерського Митрополит січеславський і переяславський УПЦ КП Антоній відправив Панахиду.

Пізніше в Будинку Офіцерів відбулася конференція на тему: „Євген Коновалець і його доба". Конференцію підготували: Конгрес Українських Націоналістів, Спілка Української Молоді і Спілка Офіцерів України. Виступили: голова КУН Слава Стецько, голова київського відділу СУМ Калиниченко, голова секретаріяту КУН Жишко, представники української інтеліґенції та військовослужбовці. Вони відзначили, що Є. Коновалець займає одне з найпочесніших місць серед політичних діячів України, як творець Української Національної Армії, організатор і вождь української національної революції. Гаслом конференції були слова Є. Коновальця: „У вогні переплавляється залізо на сталь, у боротьбі переплавляється нарід у націю".

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ ПРОДОВЖУЄ ПРАЦЮ

Київ. — Тут у понеділок, 24-го травня, пресова служба Кабінету Міністрів України повідомила, що обсяг валової продукції сільського господарства становив 39 біл. карбованців і зменшився порівняно з 1991 роком на 3,5 біл. крб. За повідомленням Міністерства Статистики, спад виробництва сільськогосподарської продукції допущений коштом суспільного сектора. Водночас, питома вага у валовій продукції приватного сектора, включаючи селянські та фармерські господарства, збільшилася у 1992 році.

Після того, як заяву прем'єр-міністра Леоніда Кучми про резиґнацію Верховна Рада навіть не поставила на обговорення, а Президент не вніс, як того вимагає існуючий закон, на розгляд Верховної Ради подання про звільнення Л. Кучми, навпаки, попросив останнього залишитися на своєму посту, Уряд продовжує напружено працювати. Л. Кучма і його Кабінет Міністрів намагаються вирішити безліч складних проблем та виконати раніше видані декрети, які можуть бути скасовані законом Верховної Ради.

Події 20—21-го травня у Верховній Раді не зліквідували кризу влади. Все повернулося на той рівень, який існував восени минулого року, до часу надання більших уповноважень Урядові. Президент знову має право видавати декрети з приводу економічних реформ, якими може заблокувати дії Уряду, або навпаки, підтримати їх. Але його декрети діятимуть до прийняття відповідних законів Верховною Радою. На відміну від Президента, прем'єр-міністер до 21-го травня мав право не тільки видавати декрети, але й змінювати закони, які були видані раніше. Нині ж склалася ситуація, коли Верховна Рада, у середині якої не вщухають політичні протиріччя і бракує компетентних фахівців, не здатна приймати прогресивні закони, а Президент і Уряд не можуть нормально виконувати вже існуючі закони. А на фоні цього — агонізуюча економіка держави. Комуністична більшість у парляменті домоглася того, що Уряд став менш дієздатним. Послаблена також і влада Президента.

Відбувся Світовий конґрес молодих політиків

Київ (УНІАР). — Тут 20—21-го травня відбувся 2-ий Світовий конґрес молодих політиків, який пройшов під девізою „Молодь за національну злагоду та економічний проґрес". Це було продовження діялогу між представниками політичних організацій і влади України, розпочатого минулого року на 1-му Конґресі.

Організаторами виступили Комісія Верховної Ради та Міністерство України у справах молоді і спорту, Український фонд міжнародної молодіжної співпраці і Український науковий дослідний інститут з проблем молоді.

У конґресі взяли участь представники Верховної Ради, Кабінету Міністрів, громадсько-політичних організацій, науковці-політологи, правники, журналісти, а також гості із ЗСА, Франції, Бельгії, Швеції, Швайцарії, Великобританії, Угорщини, Австрії, Китаю, Литви, Росії, Білорусі, Казахстану і Молдови.

Дискусії у секціях проходили на такі теми: „Національна злагода — необхідний фактор розбудови української державности", „Ефективна економіка — ґарантія стабільности і проґресу суспільства", „Держава і молодь: ґарантії та реалізація основних прав і свобод молодих громадян", „Молодечий рух і сучасність".

Заступник директора Українського науково-дослідного інституту з проблем молоді, правник Сергій Головатий, окреслив чотири основних напрямки діяльности конґресу, а голова Комісії Верховної Ради з питань молоді Анатолій Матвієнко констатував, що молодечий рух в Україні переживає період застою.

Вирішено створити ініціятивну групу для обрання молодечого парляменту, альтернативного Верховній Раді. Ухвалено резолюцію, яку надіслано до Верховної Ради, Президента і Уряду України.

ЕСПАНЦІ В ХАРКОВІ

Харків. Амбасадор Еспанії в Україні Едуардо Гунко Бонет зустрівся з представниками харківської адміністрації та міської влади, а також з харків'янами еспанського походження. Під час пресової конференції гість зазначив, що головною метою його візити є з'ясування умов життя співвітчизників. Амбасадор повідомив, що уряд Еспанії готовий прийняти всіх еспанців, які бажають повернутися на батьківщину.

Американські психіятри засуджують сербів

Вашінґтон (ОМВ). — Як подає офіціоз Американської психіятричної асоціяції (АПА) двотижневик „Психіятричні Новини" з 7-го травня 1993 року, Рада довірених нап'ятнувала Радована Караджіча за його брутальну і нелюдську діяльність у Боснії.

Заява АПА у цій справі була опублікована в американській пресі 13-го квітня цього року. У заяві, між іншим, кажеться: „Радован Караджіч, провідник сербів у Боснії, є лікарем-психіятром. Він є відповідальним за політику 'етнічної чистки', організованого ґвалтування жінок, масових убивств та встановлення концентраційних таборів. Після Другої світової війни, трибунали у Нюрнберґу і Токіо встановили, що політичні провідники, хоч самі безпосередньо не займалися масовим вбивством чи тортуруванням населення, несуть кримінальну відповідальність за таку політику. У грудні 1992 року попередній державний секретар ЗСА, Іґлберґер заявив, що Караджіч заслужив на те, щоб станути перед міжнародним трибуналом для засуду воєнних злочинців; трибунал повинна встановити Рада безпеки ООН".

Д-р Герб Сакс, член Ради довірених, що запропонував вищезгадану заяву сказав, що знущання сербів над мусулманами у Сербії нагадує голокост, а факт, що лікар-психіятр, котрий повинен бути доброчинцем людства, схвалює таку діяльність, — це є прямо нечуваною річчю.

У зв'язку з подіями в Боснії відбудеться 8-го липня 1993 року у Вашінґтоні в Міжнародному центрі для вчених ім. Вудрова Вілсона спеціяльний симпозіюм з участю визначних науковців.

Президент Боснії відкинув плян союзників

Сараєво, Боснія. — Президент Боснії Алія Азетбеґович відкинув воєнний плян, запропонований З'єднаними Стейтами Америки і їх европейськими союзниками, як „повністю неприйнятний". Плян, вироблений міністрами закордонних справ ЗСА, Анґлії, Франції, Еспанії і Росії, пропонував створення „зон безпеки" навколо шести боснійських міст з мусулманським населенням. Охорона цих зон повинна була здійснюватися наземними силами ООН при підтримці американської бойової авіяції.

Мотивуючи свою відмову визнати і прийняти плян Заходу, боснійський президент заявив, що такий плян закріплює за агресором захоплені ним території і замість того, щоб дозволити боснійським мусулманам-втікачам повернутися у свої житла, створює для них „резервації".

Плян розробили міністри закордонних справ названих країн у Вашінґтоні. Він не передбачає ніяких заходів, які могли б припинити війну або змусити сербів повернути захоплені території. Складений в американській столиці документ віддзеркалює швидше невелику перемогу дипломатичного характеру: вперше за кілька місяців союзники прийшли до згоди щодо спільних дій на Балканах.

Одночасно угода свідчить, що Адміністрація президента Клінтона відступила від своєї позиції, яка передбачає вирішення кризи шляхом нанесення повітряних ударів по сербських силах і озброєння мусулман. Проти цього виступили західноевропейські держави і Росія.

Сам Билл Клінтон коротко схарактеризував підсумок вашінґтонської зустрічі державного секретаря Воррена Крістофера з европейськими міністрами закордонних справ як „крок вперед".

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ РОСІЇ Борис Єльцин передав Російській Православній Церкві Евангеліє з XVII століття. Ця книга, видана в 1677 році у Москві, зберігалася донедавна в Єревані і президент Вірменії Левон Тер-Петросян передав її недавно в дар президентові Росії. Евангеліє потребувало серйозної реставрації, що її зробили спеціялісти московської фірми „Бібліофіл". У листі патріярхові Московському і всієї Руси Алексію II Б. Єльцин писав: „Тепер, коли руками російських майстрів книга відновлена, відчуваю потребу передати її Вам, Ваша Святість, щоб Ви на свій розсуд використали це Евангеліє..."

ЕРІТРЕЯ, КОЛИШНЯ провінція Етіопії на побережжі Червоного моря, офіційно проголосила незалежність. В ерітрейській столиці Асмері відбулася церемонія піднятя національного прапора. „Нині — день відродження, радости і надії", — сказав президент новоствореної держави Ісаяс Афеворк, відкриваючи урочистості. На них прибули численні чужинецькі делеґації, в тому числі керівники Етіопії, Джібуті, Судану. Поздоровлення ґенерального секретаря ООН Бутроса Бутроса Ґалі прочитав його заступник Джеймс Джона. Етіопський президент Мелес Зенауі закликав народи двох країн „зміцнювати африканську єдність".

У МАДЯРЩИНІ ВСТУПАЄ в силу закон, який забороняє використання таких символів, як свастика та серп і молот, а також публічне носіння червоної зірки. Порушників закону будуть карати гривною і відбирати в них ці символи.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ Канади Барбара МекДуґалл заявила, що всі економічні санкції проти Південно-Африканської Республіки будуть скасовані, як лиш там призначать дату проведення багатонаціональних виборів. Канада також готова післати на вибори своїх спостерігачів. Дата проведення виборів може бути призначена вже в кінці червня.

У ШВЕДСЬКІЙ ПРЕСІ появилися нові дані про те, що Робітнича партія — комуністи Швеції (РПКШ) перебувала на утриманні ЦК КПСС. Газети повідомляють, що ці дані були знайдені в архіві ЦК КПСС, до якого дістав доступ кореспондент газети „Даґенс Нюгетер". Гроші шведським комуністам Москва передавала через дипломатів амбасади СССР у Стокгольмі тричі на рік.

Б. КЛІНТОН ПЕРЕКОНУЄ КОНҐРЕСМЕНІВ ПІДТРИМАТИ ЙОГО ПЛЯН

Вашінґтон. — Групу конґресменів-демократів запросили у вівторок, 25-го травня, в Білий Дім і президент Билл Клінтон переконував однопартійців підтримати його економічний плян. У свою чергу конґресмени переконували Президента активніше сприяти тому, щоб плян був схвалений. Деякі просили Б. Клінтона виступити на телевізії зі зверненням до народу. „Американський народ не розуміє повністю, що являє собою (економічна) програма Президента", — сказав журналістам конґресмен Ден Ґлікман, один з тих, хто зустрічався з Клінтоном у Білому Домі.

Голосування в Палаті Репрезентантів заплановано на четвер. Але ще у вівторок лідери демократів не були впевнені, що запропонований Клінтоном плян збере більшість голосів — 218 з 435. Відомо, що 176 республіканців мають намір голосувати проти пляну, який передбачає величезне збільшення податків. Багато тих, які сумніваються, є і серед демократів. Один з них, Дейвид Манн, сказав журналістам після зустрічі з Президентом: „Не всі впевнені, що підвищення податків — найліпший спосіб боротьби з дефіцитом федерального бюджету".

Конґресмен- демократ Билл Ричардсон у розмові з журналістами сказав, що преса акцентує увагу на збільшенні податків і забуває згадати, що плян Президента передбачає і зменшення видатків.

Опитування громадської думки свідчить, що більше половини американців ставляться неґативно як до діяльности президента Клінтона в цілому, так і до його економічного пляну зокрема. Інститут Ґеллупа встановив, що в даний час 46 відс. американців вважають діяльність Президента незадовільною і лише 44 відс. — що вона заслуговує позитивної оцінки.

В АМЕРИЦІ

ЧІЛЬНІ ДОРАДНИКИ президента Билла Клінтона рекомендують, щоб відновити Китаєві торговельний статус упривілейованої країни, одначе з вимогою поліпшити справи людських прав у своїй країні. Президент не схвалив їхньої пропозиції, але сказав їм ознайомити Конґрес з їхніми рекомендаціями. Метою цих маневрів Білого Дому є оправдатися з постійних закидів попередньому президентові під час виборчої кампанії, що тодішній уряд не вживав економічного тиску на Китай для поліпшення людських прав.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА постійні твердження Білого Дому, що законопроєкт підвищення податків і зменшення витрат буде прийнятий Конґресом без значних змін, один із демократичних критиків цього проєкту заявив, що згаданий плян не має достатньої підтримки, щоб бути схваленим у Палаті Репрезентантів. Згаданий критик, демократичний конґресмен з Тексасу Чарлз Стенголм твердить, що деякі конґресмени демократи вагаються підтримати цей плян поки не буде введено конечних змін — приборкання витрат, пов'язаних із охороною здоров'я та обтяжливим оподаткуванням енерґії. У цьому напрямі робиться відповідні заходи, але покищо плян Уряду президента Билла Клінтона не має потрібних 218 голосів для схвалення у Палаті Репрезентантів.

У ВАШІНҐТОНІ В ПОНЕДІЛОК, 24-го травня, шість чорних тайних аґентів подали судове оскарження на ресторан „Денні'с" у Аннаполісі, Мд., за дискримінацію на підставі федерального закону, обвинувачуючи згаданий ресторан в необслуговуванні їх з уваги на кольор їхньої скіри. Шістка тайних аґентів були частиною президентської охорони, яка підготовляла приїзд Президента до Морської академії в Аннаполісі. Зайшовши 1-го квітня до згаданого ресторану на сніданок, вони чекали понад годину, щоби до них підійшла офіціянтка, тоді коли при сусідньому столі їхніх білих колеґ обслужили негайно. Хоча „Денні'с" ресторан звільнив негайно з праці керівника цього відділу, то власники твердять, що це була справа поганої обслуги, а не дискримінації.

КОЛИ МИНУЛОГО ТИЖНЯ у Білому Домі звільнено з праці сімох урядників відділу подорожей, то негайно виринули закиди непотизму, тобто прийняття на їх місце приятелів президента Билла Клінтона. Дивним виглядало звільнення професійних осіб після десяти, а то й більше років праці. Щоб утихомирити такі закиди, Білий Дім запросив на нараду в цій справі одного з керівників ФБІ з метою дістати підтримку для цього рішення у наслідок поганого керування згаданим відділом. Анґажування ФБІ для оправдання своїх потягнень не тільки поставило під сумнів вчинок Білого Дому, але також кинуло погане світло на саме ФБІ, що вже довгими роками старалося відокремити себе від будь-яких президентських політичних маніпуляцій.

ДОРАДНИКИ ПРЕЗИДЕНТА Билла Клінтона для справ охорони здоров'я представили головні риси про цілковиту зміну у полагодженні судових позовів лікарів за безвідповідальні потягнення супроти своїх пацієнтів. Згідно з новою пропозицією лікарі особисто не були б притягнені до судової відповідальности, лише іституції, з якими вони пов'язані. Навіть прихильники даних змін кажуть, що це не заощадить жодних грошей, але евентуально може приспішити полагодження цих справ.

ВПЛИВОВІ ЧЛЕНИ АМЕРИКАНСЬКОГО Сенату з обидвох партій кинули нову перепону під ноги президентові Биллові Клінтонові на шляху до здійснення його бюджетного пляну — вони запропонували альтернативний плян з меншою кількістю податків і з ще більшим зменшенням витрат. Новопропонований плян не має можливости бути затвердженим чи радше прийнятим у запропонованій формі, однак він може відкрити дорогу для переговорів про зміни у пляні Президента. Сам факт про оприлюднення такого потягнення висуває нові сумніви про те, чи президент Б. Клінтон буде мати достатню підтримку для втілення в життя свого пляну.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінгтоні (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Postmaster Send address changes to
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City N J

Передплата на рік $40.00 на півроку — $22.00 на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно За кожну зміну адреси $1.00
Чеки / money orders виставляти на Svoboda

Статті дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді коли автор собі це виразно застеріг долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою
За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P O Box 346 Jersey City N J 07303

Криза Уряду в Україні

Першим прем'єром державної України був Вітольд Фокін. Президент Леонід Кравчук боронив його арґументуючи, що Фокін, росіянин, як прем'єр — це найкращий для Заходу, особливо для Америки, доказ, що в Україні нема дискримінації національних меншин. Але це була помилка Кравчука, бо Фокін гальмував будову держави й один рік пропав. Був дуже непопулярний і коли побачив, що йому висловлять на Верховній раді недовір'я — сам зрікся. Його наступником став Леонід Кучма, директор великого промислового комплексу, що працював для війська. Зараз у своєму першому прилюдному виступі виявився прагматистом, знаменито зорієнтованим у сумній українській дійсності, людиною безпосередньою, рішучою, який цурається пустих фраз і не скриває прикрої правди.

Він натаврував існуючу в Україні „мафію" — злочинних спекулянтів, які просто шахрували й розкрадали державне майно. Заповів боротьбу з ними і вперше почали заповнюватися нечисленні в'язниці у Києві. Почав переводити приватизацію промислових об'єктів і цим насторожив проти себе вчорашніх партократів, директорів фабрик та інших великих підприємств, які у приватизації бачили втрату повних жолобів. Вони називали Кучму „зрадником", бо він, ніби один із них учора — нині звернувся проти них. У минулому тижні Леонід Кучма склав широкий звіт із своєї п'ятимісячної праці і не скривав невдачі в ділянці економіки та прилюдної безпеки. У дискусії над його звітом — його гостро атакували й критикували. І він зголосив свою димісію.

На засіданні Верховної Ради Президент Леонід Кравчук заявив, що він готов перейняти уряд прем'єра, — це було б на зразок Америки й Персії, де президент є водночас прем'єром. Але після перерви нарад — Верховна Рада не прийняла резиґнації Кучми, — значить кризи Уряду нема. А втім, ця справа ще не закінчена і поки ці рядки дійдуть до читачів — ситуація може змінитися. Однак нема причини до будь-якого остраху. Як при зміні Фокіна на Кучму — так і тепер можлива нова зміна проходить спокійно, у процесі дебат на сесії Верховної Ради і в розмовах у кулюарах, без таких авантюр, які відбуваються у парляменті у Москві та без публічних демонстрацій як у Варшаві, з вигуками проти прем'єра і президента.

Ідеальної гармонії у державній верхівці України нема, бо Парлямент (Верховна Рада) насторожений проти надто великої влади Президента, проти його права правити декретами з легковаженням Парляменту. Насправді — внутрішні відносини в Україні такі, що потрібна сильна й рішуча влада, яка прикоротила б існування „мафії" — масового шахрайства і злодійства. Колективна влада Верховної Ради не всилі завести лад. Прем'єр чи президент повинен мати повновласть проголошувати декрети з силою законів та мати можливість подбати, щоб проголошені закони й розпорядження були виконувані. Коли дотепер такої процедури не заведено, то в наслідку маємо затяжний хаос і безкарність злочинних дій.

Однаково прем'єр Кучма, як і Президент Кравчук найбільше уваги у своїх виступах присвячували економіці, справі внутрішньої і закордонної торгівлі, справі необхідности зупинити інфляцію пристосувати продукцію до потреб населення, справі приватизації і заведення нової валюти. Це добре, бо вказує на прагматизм обох названих діячів. Недобре діється, що існують все ще сили, які не допускають до уздоровлення відносин, до покращання економічних відносин, що є найпершою передумовою будівництва держави на здорових основах.

У НЮ ДЖЕРЗІ республіканські кандидати в передвиборчій кампанії на пост губернатора стейту не є спроможні викликати зацікавлення виборців. До передвиборів, що мають відбутися 8-го червня, залишилось два з половиною тижні, а ривалізація між республіканськими трьома кандидатами Кері Едвардсом, Джеймсом Воллворком і Крістін Тодд Вітман досі ніґде не проявилася. Навіть працівники демократичного кандидата і сам кандидат губернатор Джеймс Флоріо цілковито іґнорують К. Едвардса і Дж. Воллворка та всю свою передиборчу критику спрямовують тільки на К. Тодд Вітман.

Микола Руденко

МИ НЕ ПРИЗНАЧЕНІ НА ЗНИЩЕННЯ

II

Відповідь, звичайно, є: жодна з европейських країн не має власної нафти, але ж нітрохи від того не страждає. Треба мати розвинену промисловість, котра виробляє те, що легко обмінюється на енерґоносії. Плоди сільського господарства сьогодні надто дешеві — їхня вартість не покриває вартости енерґоносіїв. Аби вільно купувати нафту за хліб, цукор та олію, доведеться власний народ тримати надголодь. Та чи можна за рік-два зробити нашу промисловість конкурентноспроможною, якщо майже вся вона була орієнтована на військову потугу імперії? Потрібні роки і роки, доки ми впишемося у світову торгівлю. Кілька століть колоніяльного животіння не можна струсити з себе, як гусак струшує ставкову воду. Мойсей не вельми велику відстань до землі обітованої долав аж сорок років: він хотів, щоб вимерли ті, хто пам'ятав рабство.

А Росія тим часом заганяє нас під економічний прес, не даючи оговтатись. Вже здавалося, що ми впоралися з інфляцією. Купон спершу на 2-ох тисячах, а відтак (після велетенської емісії) на 3,000 стосовно долара, але ж таки спинився — і це головне! Спад виробництва також помітно пригальмувався — супроти 17 відс. у минулому році 5 відс. за ті ж місяці цього року.

Це помітне досягнення, воно дозволяє повірити у власні сили. І раптом чуємо із Москви про нове підвищення цін на нафту — цього разу величезне підвищення. Зрозуміла річ, вартість енерґоносіїв пропорційно розкладається на всі товари, а це робить їх у багато разів дорожчими. Інфляція одним вибухом шалено підстрибує догори.

Виходить так, що нафта куплена на світовому ринку, коштує навіть дешевше, ніж сибірська. І Україна готова купувати арабську нафту. Але як її транспортувати в Україну — в танкерах довкола Африки? Це надзвичайно далекий і дуже дорогий шлях. А через Суезький канал танкери з нафтою не пропускають. До того ж і танкерів покищо немає. Будувати нафтогін з Ірану також неможливо: майже по всій запланованій трасі точаться бої. Як мовиться, хоч сядь та й плач. А в Москві вдоволено потирають руки: як вам живеться, панове хохли? Вертайтеся до нас, доки не пізно...

Саме ці неймовірно важкі питання й винесені на майбутню сесію. Депутати хочуть заслухати прем'єра й Президента: що ж нам робити далі? Де шукати вихід? А тим часом з Москви надійшло повідомлення: 20-го травня до Києва має прибути на дві доби прем'єр Росії Віктор Чорномирдін, аби зустрітися з двома нашими Леонідами — Кучмою та Кравчуком. Що він нам везе? Чого маємо чекати?

Сьогодні 18-го травня — отже я вийшов на ту часову хвилю, коли можна відображати події просто з натури. Саме так я й робитиму. Сесія розпочнеться через годину. Безумовно, я цілий день її слухатиму. До нарису повернуся завтра.

Шоста година ранку 19-го травня. Продовжую нарис. Прем'єр Л. Кучма вчора зробив годинну доповідь про економічне й соціяльне становище в Україні. Доповідь була правдива, сувора й змістовна. Розпочав її Кучма словами про те, що ми не призначені історією на знищення. Аби ствердити цю оптимістичну думку, навів цифри наших досягнень. Це було те, про що я вже згадував. Додав чимало нового, що показувало не лише пригальмування спаду виробництва, а навіть у деяких галузях його зростання. Це було дуже доречно, бо засоби інформації останнім часом тільки те й робили, що оплакували Україну, котра буцімто прямує до смертельної прірви.

Разом з тим він показав, що проблема енерґоносіїв набирає драматичного чи, може, навіть трагічного характеру. Вдумаймося в оці дані: впродовж останніх двох років газ подорожчав у 40 разів, а бензина... у 1,700 разів! І завтра слід чекати нового зростання цін. Саме це, а не щось інше, стоїть в основі нашої економічної кризи.

Кучма не висловлював невдоволення на адресу російського керівництва — і це зрозуміло: має відбутися зустріч з Чорномирдіним стосовно цих болючих питань, не варто загострювати відносини. Цілком можливо, що Росія змінить тактику: адже ж їй також не вигідно бачити зубожіння в Україні — вона, Росія, залежить від нас так само, як ми залежимо від неї.

Широко й повно Кучма показав наші внутрішні недоладності та ворожий опір. А такий іще не перевівся — особливо він виявляється в розкраданні народних багатств. Наводив численні випадки, коли посадові особи сприяли хабарництву й розкраданню — вони арештовані. А ще більше їх живе на волі й продовжує шкодити. Закликав створити при Кабінеті Міністрів прокурорську групу.

Продовження буде.

Роман Савицький, мол.

Святослав Гординський

(1906—1993)

Старинна мудрість каже: „Життя коротке, мистецтво вічне". І щоб уникнути смерти, мистець зв'язує свою невмирущу душу зі своїми творами. Так і сталося із спадщиною Святослава Гординського, який залишив нам частину своєї душі у своїх творах.

Поет, перекладач, літературознавець, редактор, маляр, графік, знавець церковного й світського мистецтва, літературний і мистецький критик — ось творчий профіль енциклопедиста С. Гординського. Пригляньмось на мить до цього профілю. Один історик писав, що сучасна культура тоді тільки повноцінна для нації, коли вона міцно сцементована із культурою давнішою, вже перевіреною часом. Якщо так, то ріст національної культури буде здоровим і нерозривним ростом подібним до слоїв здорового дуба.

Мистецтво слова й палітри нашого артиста тим повноцінне й потрібне нації, бо воно йшло з духом часу але притому не зривало із минулим. Коли до того додати ще міцний зв'язок із кращими досягненнями мистецького Заходу, тонким знавцем якого, з першої руки, був наш митець, то у висліді маємо ярко-творчу синтезу, якій на ім'я Святослав Гординський.

Кажуть, наука дає нам правду — тоді, коли мистецтво дає переживання. Чи можливо поєднати ці два ідеали в одній людині? Так, і цією людиною був С. Гординський. Хоч би в епосі „Слово о полку". Тут він заразом і науковець-дослідник і мистець перекладу. У літературній чи мистецькій критиці С. Гординський теж давав нам правду доведену арґументом, як теж красу мови, добір слів, поезію в прозі. Його повість п. з. „Оксана" поєднує фабулу й фактаж оповідання із красою вірша. В поезії „Канів" правда й переживання вибухають в одному гарячому сплаві натхніння. Там автор трактує слово Боже паралельно до ідей Т. Шевченка „що словом все почав також". Ця глибока істина прекрасно висловлена мистцем-поетом.

Він ішов завсіди в першому ряді колеґ і однодумців, мов чуючи Байронівський заклик „Вперед! Вперед!" із поеми „Мазепа". Ще у 1930 роках закинув він ратище свого мистецтва й слова далеко в будуччину. І нещодавно його ратище, його перо й пензель, віднайшли нових поклонників у вільному вже Києві і Львові.

Богдан Ігор Антонич схопив сутність мистецтва сказавши, що воно повинно давати нам враження, які не дає реальна дійсність. І треба тут додати, що слова й палітра Гординського дають нам такі своєрідні враження, які ледве чи може нам дати надто реальна сучасність.

Він ішов завсіди в першому ряді і, тепер, він мабуть вже був сам, у світі барв, ліній і рядків. Далі схрещував минуле із прийдешнім, фундамент із вивершенням. Для мене було великою честю звертатись до нього першим іменем. Тому скажу востаннє:

— Дорогий наш Святославе, хай щасливою буде доля великої Ідеї, якій Ти так вповні посвятився.

Д-р Іван Ребошапка

РОЗВИТОК УКРАЇНІСТИКИ В РУМУНІЇ

Після грудневих подій 1989 року в Румунії постали сприятливі умови для розвитку україністики. В Інституті мовознавства Румунської Академії наукові співробітники Іван Робчук, Корнелій та Аспазія Регуш (з участю й інших співробітників) почали укладати нові українсько-румунські та румуно-українські словники. Українська Літературна Студія Спілки Письменників „поповнилась" десь до трьох десятків членів, і так почав виходити культурно-літературний журнал „Наш голос", головним редактором якого є Михайло Михайлюк. Колишня газета „Новий вік" перейменувалась на „Вільне слово" і завдяки головному редакторові Іванові Ковачеві, стала дійсно вільною у вираженні ідей тощо.

Колектив викладачів-україністів катедри слов'янських мов Букарештського університету (Іван Ребошапка, Стеліян Ґруя, Микола Корсюк) усіма силами пробує „відбудувати" секцію, щоб вона набула більшого наукового авторитету і готувала випускників для значно більших потреб в умовах існування незалежної України та встановлення дружніх добросусідських культурно-економічних відносин з Румунією. У нас нині вивчають українську мову, як першу спеціяльність 12 студентів (три українці, дев'ять румунів) на І курсі навчання, 11 студентів-українців на III курсі, а як другу спеціяльність — сім студентів-українців на II курсі. Цих студентів, а також майбутніх, що прибудуть до нас з відновлених українських кляс ліцею та педагогічної школи, крім навчання, викладачі прагнуть „втягати" їх також і в наукову діяльність, щоб формувати майбутніх україністів. Цьому може сприяти недавно заснована Асоціяція україністів з Румунії, яку очолює професор Ребошапка і осередок при катедрі слов'янських мов та літератури факультету іноземних мов університету.

До Другої світової війни румунські вчені, обізнані з мовою, історією та культурою українського народу, цікавились тими чи іншими україністичними питаннями, в порівняльному пляні, але україністики, як окремої дисципліни, ще не було.

Після Другої світової війни, внаслідок реформи навчання з 1948 р. в компактних українських поселеннях заведено викладання українською мовою, засновано два українські ліцеї та дві українські педагогічні школи (в місті Серет і місті Сіґет), українську секцію в румунському ліцеї міста Сучави, згодом — педагогічної школи в місті Тульчі. А в 1952 році на філологічному факультеті Букарештського університету в рамках катедри славістики відкрито українську секцію, колектив якої у контексті розвитку славістики, взагалі „виріс" у потужний викладацько-дослідницький центр, займаючися діялектологією (Микола Павлюк) порівняльною фолкльористикою (Іван Ребошапка), літературознавством (Магдалина Куцюк, Стеліян Ґруя), давньою українською літературою в порівняльному пляні (Дан Хорія Мазілу), перекладами художньої літератури (Стеліян Ґруя, Дан Хорія Мазілу, Іван Ребошапка), укладанням університетських курсів та посібників для початкових і середніх українських шкіл. Тобто, колектив української секції став рівним партнером румунських колеґ з філології тощо. Випускники української секції стали працювати в Інституті мовознавства Румунської Академії (Іван Робчук, Корнелій та Аспазія Регуш), в г. „Новий вік" (Іван Ковач, Михайло Михайлюк), у видавництві „Критеріон" (Микола Корсюк), по школах. Зародилася україномовна художня література, розгорнулась видавнича діяльність. З україністичних тем захистились чимало докторських дисертацій. Світ почав відчувати, що в Румунії україністика окреслюється як окрема дисципліна і зазнає успіхів.

Бажаний поштовх нашій україністиці можна би надати такими діями: методологічним обстеженням місцевих говорів, етнографії та сучасних соціологічних процесів; розвитком філологічних дисциплін та дослід-

(Закінчення на стор. 3)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

НЕ ПРИНИЖУЙМО НАШИХ ДИПЛОМАТИЧНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ

Дістав я запрошення на баль-бенефіс у Чикаґо, де в англійському тексті написано, що на ньому буде, як почесний гість, амбасадор України Олег Білорус, а в українському посол О. Білорус. В чому образа.

З нашої історії знаємо тільки „послів". Козаки слали послів до Стамбулу, гетьмани до Варшави і Москви. Ці посли — це були насправді посланці. Поїхали до іншої країни полагодили діло і повернулися. У добу монархій вийшло, що вигідно мати постійних представників других держав на своєму дворі. Це підносило теж повагу володаря. Так зродилась інституція постійних дипломатичних місій. До 1961 року статус цих місій реґулювало звичаєве право. В тому році увійшла в дію Віденська конвенція про дипломатичні стосунки, яку підписала й Україна. Ця конвенція реґулює тепер усі справи закордонних представництв держав, зокрема прероґативи голов представництв та їх дипломатичний статус. Стаття 14 Конвенції називає три кляси дипломатичних представників: представники першої кляси — це амбасадори;

(Закінчення на стор. 3)

Василь Верига

СКВУ — ПОТРІБНА ОРГАНІЗАЦІЯ

I

Цього року, від 2-го до 7-го листопада відбудеться у Торонто Шостий Світовий Конґрес Вільних Українців, який є найвищим органом українського організованого життя поза межами колишнього Совєтського Союзу та його сателітних країн. У статуті СКВУ під розділом „Завдання СКВУ" читаємо, що першим і найважливішим завданням його є „нести допомогу українському народові в його змаганнях до державної незалежности". На другому місці поставлено питання збереження української ідентичности в країнах українського поселення й координації його діяльности. Створено цей Конґрес із немалим трудом на те, щоб він координував діяльність суспільногромадських організацій в обороні поневоленого українського народу в Україні, який сам не мав змоги заступати свої інтереси ані в себе на батьківщині, а тим більше у колі вільних народів. Присутність делеґації України в Організації Об'єднаних Націй не приносила визвольній справі ніякої користи, навпаки, вона шкодила їй і тому українська діяспора створила Світовий Конґрес Вільних Українців, назвавши його так, аби підкреслити, що Україна є поневоленою нацією.

Український народ на своїй власній землі не мав змоги розвиватися не тільки політично, але навіть і культурно, а економічно ціла Україна була перетворена в найгіршого типу колонію Москви. В той же сам час, українці-громадяни західніх демократичних країн мали змогу зберігати й розвивати свої культурні надбання, вживати й вивчати рідну мову і взагалі організувати своє родинне, суспільне й релігійне життя згідно зі своїм бажанням. Тут вони мали свої власні суспільно-громадські, наукові, релігійні й молодечі організації, з яких кожна намагалася поборювати процес асиміляції, яка є постійною загрозою кожної етнічної групи поза межами земель своїх предків.

Для здійснення цих завдань при Світовому Конґресі Вільних Українців були створені різні ради й комісії, з яких кожна намагалася координувати специфічні ділянки суспільно-громадського життя українців у країнах їхнього поселення. Надзвичайно активними виявилася Світова Координаційна Виховно-Освітня Рада (СКВОР), яка займалася українським шкільництвом, організувала учительські конференції, видавала друком необхідні матеріяли й підручники.

Світова Рада Суспільної Служби (СРСС) організувала й координувала допомогову акцію, там де заходила на те потреба. Згадати б хоча працю вкладено в допомогу українським поселенцям у Бразилії, організацію допомоги дисидентам та їхнім родинам в Україні, українцям-втікачам з комуністичних країн, й допомогу їм еміґрувати до заморських країн тощо.

Діяльність Олімпійської Комісії, яка постійно, а зокрема на Олімпійських Іграх, пригадувала західньому світові, про колоніяльний стан України.

Раділи існуванням СКВУ й поневолені українці й чекали від нас моральної допомоги й підпільною дорогою уповноважнювали Президію СКВУ виступати в їхньому імені. СКВУ здобував собі престиж й авторитет серед українців в Україні й поза її межами.

Комісія Прав Людини пильно стежила за дисидентським рухом в Україні й інформувала про те суспільство західнього світу через відповідні міжнародні конференції. Була вона в постійному зв'язку з „Міжнародної Амнестії", вносила скарги до ООН, популяризувала на Заході імена політичних дисидентів чи в'язнів совісти. Згадати б хоча акції в обороні Л. Плюща, В. Мороза, Л. Лук'яненка та інших, які відбувалися по більших осередках українського поселення у країнах демократичного Заходу. Сьогодні багато колишніх дисидентів стверджує, що діяльність діяспори в їхній обороні допомогла їм морально й матеріяльно пережити часи переслідування, тюрем і концтаборів.

Згадати б про організоване відзначення 50-ліття великого голоду в Україні в 1932—1933 роках, яке закінчено окремим звітом Міжнародної комісії світової слави юристів, які ствердили, що голод був штучно створений на знищення українського народу.

У 1988 році українська діяспора торжественно екуменічно відзначила Тисячоліття Хрищення України, власне тому, що СКВУ був єдиним форумом, на якому реґулярно зустрічалися, обговорювали й узгіднювали свою діяльність ієрархи українських Церков.

Підсумовуючи діяльність СКВУ, можна спокійно ствердити, що він на протязі 26-літнього існування, гідно виконав своє завдання, хоча не бракувало й між нами людей, які вміли тільки критикувати, але самі ніколи нічого не зробили. Може СКВУ був декому на заваді, й мабуть не бракувало таких, що готові були звести його паперового існування. Але факт залишається фактом, що поважна частина раділа тим, що існує і діє СКВУ. Світовий Конґрес здобув собі повагу і визнання в українському організованому житті про що найкраще вказує те, що всі організації, які плянували такі чи інші імпрези — зверталися до Президії СКВУ за патронатом, за привітом й радо бачили представників Президії СКВУ на своїх святкуваннях. Зрештою список пожертв на його діяльність є найкращим доказом, хто і як цінив СКВУ, бо не бракувало й таких випадків, що ті, які найменше, або взагалі матеріяльно не підтримували СКВУ, говорили найбільше й повчали, що і як треба робити.

Правдою є, що більшість із наведеної діяльности стосувалася таки до України, таки до перших у тому часі пріоритетів, „допомагати українському народові у його змаганнях до державної незалежности".

Тим часом на широких просторах Евразії заіснували події, які остаточно довели до розвалу Совєтського Союзу — „імперії зла" й на його руїнах постали нові незалежні держави, а в тому й Україна. Перший пріоритет Світового Конґресу Вільних Українців здійснився, Україна стала вільною державою й назва „Конґрес Вільних Українців" став анахронізмом, бо вільними, принаймні в теорії стали вже й українці на своїх прабатьківських землях. Україна засіла в колі вільних народів світу.

Продовження буде.

Сердечно дякую

Мені, одній з небагатьох хворих в Україні, пощастило приїхати в Америку.

То правда, дозвіл на таку поїздку в Україні ще пов'язаний з бюрократичними перешкодами. Так американська амбасада ігнорувала запрошення на лікування докторів Олександра та Зені Черник з Філядельфії, а лише через півроку дозволило поїздку на приватне запрошення Надії Світличної.

Від щирого серця дякую Євгенові Сверстюкові, Михайлові Гориневі, Святославові Караванському, Ользі Кузьмович та іншим, які розповіли в пресі, про моє горе і закликали мені допомогти. Я дуже вдячна д-рові Юрієві Попелеві за сердечність, співчуття і безкоштовну операцію.

Сердечна подяка докторам Марії Стефанишин, Романові Дикому, Олегові Слюзареві, Ярославові Рудавському за безкоштовне обстеження і допомогу в лікуванні.

Дякую за грошеву допомогу Окружній Управі СУА у Філядельфії, 90-му Відділові СУА у Філядельфії і, зокрема, їх членам Христі Демянчук та Христі Сеник. Понад три місяці я прожила в родинах Надії Світличної і Наталії та Івана Даниленків. Я зворушена їхньою гостинністю та турботою. Завдяки їм я мала змогу познайомитись з багатьма українськими родинами, з життям, побутом, громадською працею, духовими запитами українців діяспори.

Щира подяка також парафії УПЦ св. Михаїла біля Вашінгтону і о. парохові протопресвітерові Григорієві Подгурцеві.

На мене гарне враження справили Союз Українок Америки (досвід яких у дещо відмінних умовах варто запозичити і жінкам України), праця Української Вільної Академії Наук, Товариства ім. Т. Шевченка, Українського Інституту Америки, Українського Музею у Ню Йорку, Українського Православного Центру у Бавнд Бруку. Сподіваюсь, що в майбутньому наукові і творчі сили України і діяспори Америки будуть дедалі частіше об'єднуватись.

Я схиляюсь перед українцями, які намагаються в третьому-четвертому поколінню зберегти мову, виховати у внуках та правнуках почуття української приналежности, шукати шляхів, як зберегти себе серед велелюднах народів Америки. Все побачене і пережите накладає на мене обов'язок розповісти про це в Україні.

Сьогодні я почуваю себе краще, уточнені діягнози моїх хворіб, подібрані ліки. Сподіваюсь ще не просто жити, а й працювати, зокрема продовжувати дослідження народної культури Полісся, території, яка зазнала найбільшої радіяції.

Всіх згаданих і незгаданих тут мені знайомих запрошую в Україну, в Київ, в гості в свою родину, приймемо як найдорожчих гостей і покажемо все, чим багата Україна. Моя адреса: Київ — 252127 пр. 40-річчя Жовтня, буд. 102; тел.: 2-63-736.

Лідія Орел
Київ

Україномовні кляси в Криму

На початку травня Товариство Української Мови ім. Шевченка в Чикаго (ТУМ) отримало лист від голови ЯУМ на Криму, Алли Петрової, в якій вона дякує за українські книжки та журнали, які їм було вислано з Чикаго. А. Петрова пише, що в Симферополі є три українські кляси, а у Феодосії — одна, і що надіслані українські книжки та журнали є прекрасні. Вона плянує створити при ТУМ бібліотечку, щоб кожерн, хто має бажання, мав можливість читати надіслані матеріяли.

Між іншим, такі бібліотеки з надісланих матеріялів були створені в Донецькому, Полтаві, Миколаєві, Ворохті та інших містах.

Діти українських кляс ходять до ТУМ на лекції драматичного мистецтва і там А. Петрова роздає їм віршики з надісланих журналів з Чикаго. Діти вивчають їх і відтак читають в радіо, на лекціях. А. Петрова переслала кілька фотографій зі свята Шевченка в березні, яке було організоване для учнів українських кляс.

Віра Боднарук

Діти в Симферополі під час Шевченківських святкувань.

З АМЕРИКИ У КИЄВІ зареєстровано як суб'єкта економічної діяльности українське незалежне видавництво ім. В. Симоненка „Смолоскип". Його директор Осип Зінкевич перемістив основне виробництво з Балтимору до столиці України.

ІНВЕСТУЙТЕ В УКРАЇНУ, ЗБІЛЬШІТЬ ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

Сумівці допомагають Україні ліками і приладдям

Чотири члени комісії, яка очолює фонд для гуманітарної допомоги Україні при Крайовій управі Спілки Української Молоді Америки, зорганізували двотижневу подорож в Україну в січні 1993 року. Довголітні сумівці д-р Орест Козіцький, медик анестезіології Роман Дашавець і його дружина Анна та реанімаційна медсестра Зоряна Ковбаснюк разом з хірургічною медсестрою Мері МекМіллен, педіятром Мортеза Халажем та технологом діялізи Петриком МекДевитом виїхали в Україну 8-го січня. Усі особи самі покрили кошти поїздки. В рамках сумівського гуманітарного фонду ці медичні професіоналісти зібрали понад 4 тонни медичних інструментів (включаючи апарати для діялізи, анестезіології, ендоскопії шлунка і відходової кишки і для здержання кровотечі, комп'ютера, кардіологічні монітори і дефибрілятори і т. д.) та лікарства. Завдяки пожертві 5,000 дол. сумівської кредитівки в Йонкерсі було куплено модерну систему, яка дозволила докторові Козіцькому представити ендоскопічний спосіб для здержання кровотечі в шлунку і відходової кишки. Друг Роман Дашавець представляв модерні способи анестезіології, а доктор Халаж — операції ноги для дітей. Медсестри Зоряна Ковбаснюк і Мері МекМіллен створили зв'язок з українськими медсестрами, що дозволить дальші обміни з американськими медсестрами. Завдяки старанням Патрика МекДевита, 7 штучні нирки відразу застосовано для лікування. Львівське Лікарське Товариство дуже тепло прийняло колегів з Америки, представило їх на „лікарській Маланці" і в програмах на радіо і телебаченні.

Активні учасники медичної допомоги Україні (зліва): Мортеза Халаж, Орест Козіцький, Юрій Ґайдишин (Тернопіль), Галина Опачка, Анатолій Поліщук (Тернопіль), Патрік МекДевіт, (передній ряд): Мері МекМіллен, Анна і Роман Дашавець.

Після Львова ця група сумівців з американськими фахівцями відвідали Тернопіль, де мали зустріч з активістами місцевого Лікарського Товариства, урядовими чинниками та відвідали майже усі лікарні Тернополя. Члени фонду Допомоги Україні при СУМ мають надію в короткому часі вернутись до Тернополя. Відвідування Тернополя було можливе завдяки запрошенню Червоного Хреста Тернополя. Усі члени групи були обрані почесними членами цього відділу Червоного Хреста. При цій нагоді доктор Козіцький наладнав побратимський зв'язок міста Тернополя з Йонкерсом. Перед виїздом група відвідала три лікарні в Києві, де також подарували спеціяльну апаратуру з Америки. Була нагода нав'язати контакти для дальшої допомоги і співпраці.

Коли вернулися до Америки, відразу взялися до дальшої праці. Уже вислано додатковий 4-тонновий вантаж до Львова, при співпраці із ЗУАДК, фонд для медичної допомоги Україні запрошує усіх медичних фахівців, які хочуть взяти участь в майбутніх гуманітарних коротких поїздках до України, зголоситись до керівника фонду Анни Дашавець: (617) 751-5945 або до доктора Ореста Козіцького: (914) 969-1115. Якщо хтось має контакт з американськими шпиталями, які мають можливість подарувати хоч і не нове, але справне медичне приладдя, просимо сконтактуватись з вище поданими особами. Фонд також приймає фінансові пожертви на адресу: Medical Relief Fund of the Ukrainian American Youth Association, 301 Palisade Ave., Yonkers, N.Y. 10703.

Орест Козіцький

ПОДЯКА ДЛЯ УСЦАК

Чемпіон Олімпійських ігор Віктор Петренко, чемпіонка світу Оксана Баюл та заслужена тренерка України Галина Змієвська надіслали подяку УСЦАК. Подяка під заголовком „Низький вам уклін!" надрукована у „Свободі" 22-го травня ц. р. на стор. 3.

Розвиток...

(Закінчення зі стор. 2)

женням культурно-літературних румуно-українських відносин; організуванням наукових конференцій; перетворенням збірника „Обрії" на журнал асоціяції; сприянням друкування матеріялів та наукових праць; встановленням грошової премії-відзнаки для цінних наукових праць студентів і молодих науковців з українознавства.

За невеликі, як для Заходу, кошти, ми могли б елементарно обладнати наш осередок апаратурою (друкарською машинкою з латинським і кириличним шрифтом, комп'ютером з прінтером чи хоч би ксероксом, відеокамерою, магнетофоном, фотоапаратом та відповідними фотоматеріялами), покривати витрати на сезонові польові експедиції (скажім, по 50 дол. на особу в місяць), організувати архів асоціяції, видавати журнал чи окремі томи зібраних матеріялів чи наукових праць (десь 500 дол. за том). До оприлюднення такого проєкту привело мене перебування у відділі Славістики Альбертського університету з січня до квітня ц. р., заступаючи проф. Богдана Медвідського. Тут я. „з відстані" краще усвідомив щедрість потенційної україністики в Румунії, а також її потенційний вклад у світову україністику.

Щоб допомогти цьому доброму ділу, датки можна посилати на таку адресу: Prof. Ioan Rebosapcă, Asociatia ucrainistilor din Romania, Facultatea de limbii si literaturi straine, Str. Pitar-Mos. 7—13 Bucuresti. Romania.

Не принижуймо...

(Закінчення зі стор. 2)

представники другої кляси — це посли (англ. envoys); врешті представники третьої кляси — charge d'affairs Мати представника вищої кляси — це питання престижу, а воно грає у міждержавних стосунках поважну ролю.

Час у нашому державницькому мисленні вирости з історії. Тому сторіччя Україна слала „послів". Сьогодні у міжнародному спілкуванні термін „посол" означає дипломатичного представника другої ранґи. Тому ми не повинні перекладати термін „амбасадор" на „посол", хоч наші тлумачні словники так перекладають термін „амбасадор", (на що покликався один наш визначний науковець і політик), бо посол і амбасадор у міжнародно-правній термінології — не те саме, так як генерал, не отаман, чи полковник. Очевидно, у поточній мові всякий може собі називати амбасадора „послом". Але коли амбасадор України в офіційних виступах все називає себе амбасадором, а не послом, то ми, коли мова про того дипломатичного представника України, повинні вживати його офіційне звання і писати про нього як амбасалора, а не представника другої кляси — посла. В мові дипломатії — це образа! Термін „амбасадор" — це не чуже слово, щоб його перекладати й українізувати. Як прем'єр, президент, міністер чи генерал — це терміни загальноприйняті у спілкуванні між народами. А коли Україна є в колі цих незалежних держав, час теж урахувати конвенції і конвенанси, які до того відносяться.

Микола Бараболяк

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ Північної Кореї Кім Ен Бан підкреслив, що єдиним шляхом вирішення проблеми північнокорейських нуклеарних досліджень є прямі переговори між Пйонґяном і Вашінґтоном. Міністер попередив, що Північна Корея буде розглядати можливе прийняття резолюції Ради безпеки ООН про прийняття санкцій проти Північної Кореї як оголошення війни і буде змушена прийняти рішучі заходи для самооборони.

ЕКСПЕРТИ ООН завершили демаркацію ірано-кувайтського кордону. На заключному засіданні комісії у справі демаркації кордону між Іраном і Кувайтом генеральний секретар ООН Бутрос Бутрос Ґалі сказав, що вперше в своїй історії міжнародна організація провела демаркацію кордону між державами — членами ООН з метою підтримання миру і безпеки. З допомогою супутникової техніки експерти змогли встановити прикордонні стовпи з точністю до 1.5 см. Два завірені екземпляри мапи деморкаційної лінії були передані урядам Іраку і Кувайту.

СЕНАТСЬКА КОМІСІЯ в справах судівництва схвалила іменування трьох кандидатів на становище вищих урядовців у Департаменті юстиції — Філіпа Геймана на заступника генерального прокуратора, Вебстера Габбелла на співпрацівника генерального прокуратора та Дру Дейса на генерального оборонця Уряду. Їхні кандидатури будуть подані на схвалення цілого Сенату.

У ПОНЕДІЛОК, 24-ГО ТРАВНЯ, не зважаючи на протестування консерватистів, Сенат схвалив кандидатуру відомої лезбіянки з Сан Франсіско Роберти Актенберг, колишнього професора права, голосами 58 до 31 на становище заступника секретаря Департаменту житлового будівництва і розвитку міст. Головним опонентом її кандидатури був республіканський сенатор з Північної Каролайни Джессі Гелмс, який назвав її „войовничою лезбіянською активісткою".

Україна в Студентських Ігрaх

У Баффало з Товариства Українських Професіоналістів і Підприємців створився Український Комітет Світових Студентських Ігрищ.

У днях від 8-го до 18-го липня 1993 року відбуватимуться у Баффало Світові Студентські Ігрища. З'їдуться сюди тисячі молодих спортовців — студентів з цілого світу. Прийдуть теж і молоді спортовці з України. Їхнє число — 161 (111 змагунів-студентів та їхні тренери). Хтось мусить оплатити їм приміщення і харчі та полбати про спортовий одяг. Разом — це десятки тисяч долярів. Звертаємось до українців міста Баффало та інших міст Америки й Канади. Звертаємось теж до наших американських співмешканців з проханням — допоможіть!

Будемо горді з того коли синьо-жовті прапори повіватимуть нас площах і аренах Світових Студентських Ігрищ, а наш національний гимн лунатиме під час роздачі медалів українським переможцям.

Українська громада міста Баффала — невелика і небагата. Тому звертаємось до українських громад Америки і Канади — допоможіть нам, щоб до нас могли приїхати молоді українські спортовці-студенти, щоб гідно зарепрезентувати українську державу на престижевих Світових Студентських Ігрищах.

Гроші-пожертви просимо висилати на конто: Friends of Ukrainian Athletes, UHD Federal Credit Union, 562 Genesee St. Buffalo, N.Y. 14204.

Український Комітет Світових Студентських Ігрищ

Роман Цимбала на Фльориді

Якось так склалось, що співак Львівської Опери виступав 4 рази на Фльориді у цьогорічному весняному сезоні. . Перший раз був запрошений взяти участь в концерті Сарасотської Опери 16-го березня, разом з трьома іншими солістами: Сарою Йогансен — сопрано, Кім Сильвейн — мецпо-сопрано і Валентіном Пейчином — баритоном. Всі арії і дуети були на високому рівні у виконанні цих професійних співаків, з нашим земляком включно. Американська публіка прийняла їх з видимим вдоволенням.

Другий раз дав Роман Цимбала свій самостійний концерт для української публіки 21-го квітня в Осередку св. Андрія в Норт Порті. Культурно-освітня референтка Осередку Ганна Черінь привітала гостей і розказала, що тенор Роман Цимбала закінчив Львівську Державну Музичну Школу і Консерваторію ім. М. Лисенка. Співав у Львівській Опері в головних тенорових партіях в операх „Запорожець за Дунаєм", „Наталка Полтавка, „ Євгеній Онєгін" і „Ріголетто". Концертував в Росії, Польщі, Празі, Еспанії, Норвегії і з 1992 року в Америці. В близькому майбутньому Цимбала співатиме партію графа з Мантуї в „Ріголетто" в Флоргамській Опері; дальші пляни включають сольо в Дев'ятій симфонії Бетовена на Музичному Фестивалі в Аспен Колорадо та виступ із Спокейнською симфонічною оркестрою в „Сабат Матер" Россіні. Сказала теж, що в цьому концерті акомпаньює співакові його дружина Марія, абсольвентка Львівської Консерваторії.

Тенор Романа Цимбали великої сили і доброї школи. Це типово оперовий героїчний голос, який має перед собою велике майбутнє. Видно, що у вишколі цього співака клалось нагolос на оперову подачу і інтерпретацію арій. Його „форте" захоплює слухача. Кожна пісня викликає бурю оплесків. Щодо модуляції і потрібного в деяких місцях пісень „п'яно", то прийдеться ще попрацювати. Хотілося б, щоб в „Гетьманах" Лисенка було більше чуття, спеціяльно у фразі: „Та що й казать — минулося, а те, що минуло, не згадуйте, пане-брате".

Треба погратулювати співакові, бо якщо це другий в його карієрі самостійний концерт (перший був у Гантері) то він вив'язався з нього якнайкраще. Співати оперу — це одна справа, хоч і вимагає великого зусилля, але цілий вечір співати самому цілий концерт, спеціяльно в початкових стадіях карієри — нелегка справа. Все вимагає рутини. Знаємо, що оперну рутину Роман Цимбала має, бо в концерті в Сарасоті, в дуеті Кончаківної і Володимира з опери „Князь Ігор", Цимбала легко і грайливо, з відповідною мімікою продемонстрував своє сценічне дійство. А в сольовім концерті чомусь споважнів.

Акомпаньяторка Марія Цимбала обдарувала нас своєю сольовою точкою, виконуючи „Елегію" Лисенка. В неї певний, але при тім легкий і елегантний дотик. Її мила і скромна поява викликає приємне почуття і симпатію. На жаль, інструмент, на якому довелось їй грати, повинен би бути ліпшої якости. Хоч спеціяльно для цього концерту настроєний, дає однак багато до побажання. Може, вдасться придбати в майбутньому кращий рояль?

Громада в Норт Порті, яка звичайно чисельно прибуває на всякі імпрези, цим разом не дописала. Тяжко сказати, чи то у нас хори і танцювальні групи все ще популярні, а для солістів ще нема зрозуміння, чи не було відповідної реклями. Все таки приємно було, як Ганна Черінь вручила виконавцям китицю червоних рож і своїм дотепним словом впровадила всіх у веселий настрій.

Третій раз співав Цимбала на Фльориді в Порт Сейт Люсі головну ролю в опері „Ріголетто", а четвертий — в концерті в Маямі, Фльорида, але на цих двох виступах не мала я нагоди бути.

Ніля Стецьків

ПОДЯКА

Дня 8-го травня 1993 р. померла в Голливуді на Фльориді

незабутня і дорога усім нам

ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ, ТІТКА І ШВАҐРОВА

бл. п.

Ольга Дзюбинська

Родина складає сердечну подяку о. протопресвітерові Степанові Біляхові за урочисту похоронну відправу та прощальне слово. Сердечна подяка хорові УАПЦеркви і його диригентові Осипові Головацькому за участь в Панахиді.

Особлива подяка Наталці Іванів, голові Головної Управи Українського Золотого Хреста на Америку, що особисто взяла участь в похоронній відправі і склала прощальне слово. Від чикаґського Відділу УЗХ, прощала Анна Рибак.

Вінки склали: Парафіяльне Сестрицтво ім. св. Ольги УАПЦ з Купер Сіті і УЗХ Відділ Чикаґо, інші склали квіти, а ще інші замість квітів складали грошові пожертви для хворих дітей з України.

Пожертви зложили такі особи: Ольга Кузів 30 дол., Анна Рибак 30 дол., Наталка Іванів 30 дол., Антоніна Гусак 20 дол., Марія Опока 20 дол., Осип і Юстина Головацькі 20 дол., В. і Г. Гришко 10 дол., Г. і М. Воскобійник 20 дол., А. і Л. Маринюк 25 дол., Єфросінія Бережна 10 дол., Оля Паль 20 дол., Роман Балабан 10 дол., Роман Дзюбинський 100 дол.

Разом на поміч хворим дітям з України зібрано — 345 дол.

Нові меценати Фундації УВУ

Ідучи слідами наших предків меценатів, подвижників української науки і культури древньої княжої та гетьманської доби, шляхетна жертвенність української післявоєнної генерації не переводиться. Залишивши рідні пороги під гарматніми сальвами, під вибухами бомб та навалами ворожих окупаційних орд, ця генерація понесла в чужий світ палке українське серце, що горіло любов'ю до свого поневоленого народу, до землі своїх прадідів, яку з болем серця покидали. Опинившись в чужій країні, вони не шукали вигод чи розкішного життя, але, працюючи важко, ощаджували кожний гріш, завжди з думкою колись прийти з допомогою Україні.

До ряду тої генерації, що стала надійним, чесним і працьовитим горожанином країн своїх поселень, належить родина Адріяна і Софії Горницьких. Подружжя

А. і С. Горницькі.

Горницьких створило при Фундації Українського Вільного Університету постійний стипендійний фонд свого імени, склавши на нього суму 25,000 дол. Таким чином вони стали найновішими фундаторами Фундації УВУ і меценатами української науки. Подружжя Горницьких бажають, щоб відсотки з їхнього фонду були призначені для поглиблення науки українознавства та вивчення української мови і її проблематики молодим українським науковим поколінням в діяспорі і в Україні.

Жертводавці — уродженці м. Яворова, Західня Україна. Адріян Горницький народився 1914 року. Народну освіту здобув таки в Яворові, а гімназію закінчив у Перемишлі. У Львівському університеті розпочав студії хемії, які, через воєнну хуртовину, закінчив вже у Філядельфії, в університеті св. Йосафата. Тут же одержав професійну посаду, якій присвятився всеціло. Софія Горницька, ровесниця свого чоловіка, закінчила вчительський семінар Сестер Василіянок у Львові і музичні студії в Українському Музичному Інституті ім. Лисенка. У Філядельфії вона провадила лекції гри на фортепіяні в Українському Музичному Інституті і викладала українську мову в академії Сестер Василіянок в Факс Чейс. Обидвоє, пан Адріян і пані Софія, брали активну участь у громадській праці.

Нині подружжя Горницьких вже заслужені пенсіонери, проживають у Філядельфії. Княжий дар подружжя Горницьких для Фундації Українського Вільного Університету розцінюється як доказ справжнього, а не голослівного патріотизму і відчуття реальности нової доби та нових потреб української науки у вільному світі, а особливо нових потреб Українського Вільного Університету, де тепер поглиблюють свої знання передовсім молоді наукові кадри з України. Цей університет став осередком української науки у вільному світі, базуючись на українській національній ідентичності та потребах молодої української держави. Недавно укладений договір між міністерством освіти України і Українським Вільним Університетом зробив останній справжнім науковим вікном України в Европу і в західній науковий світ. УВУ став центром поглиблення наукових здобутків майбутніх науковців України.

Управа фундації Українського Вільного Університету висловлює глибоку подяку Адріянові і Софії Горницьким за їхній благородний дар та ставить їх як дороговказ для майбутніх поколінь.

Оксана Луцька

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У статті „Великий успіх філядельфійської кредитівки („Свобода", з 4-го травня 1993 року) допущено помилку у транскрипції імени заслуженого громадського діяча д-ра В. Пушкаря. Фраза правильно повинна звучати так: „Збори висловили признання і подяку уступаючому голові д-рові Володимирові Пушкареві." – Ред.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЮРІЙ ШПИРНАЛЬ член УНС Відд. 176-го в Чикаґо, Ілл. помер 19-го січня 1993 року на 77-му році життя. Нар. 9-го червня 1915 року в Чикаґо, Ілл. Залишив у смутку трох дітей Рональда, Юрія і Мері Ґруббе. Похорон відбувся 22-го січня 1993 року на цвинтарі св. Гробу у Ворт, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар.

ОСИПА САМПАРА член УНС Відд. 45-го Т-ва „Любов" у Філядельфії, Па. померла 21-го січня 1993 року на 76-му році життя. Нар. 26-го жовтня 1916 року у Філядельфії, Па. Членом УНС стала 1939 р. Залишила у смутку сина Юрія, дочку Алейн МекЕрлен, п'ять внуків, одного правнука і сестер Анну Карбівник і Марію Вістанську. Похорон відбувся 23-го січня 1993 року на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі, Філядельфія, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Микола Пришляк, секр

ОЛЕГ ҐЕЛЕМЕЙ член УНС Відд. 134-го Т-ва ім. Богдана Кравціва в Ратерфорді, Н.Дж. помер 22-го січня 1993 року на 49-му році життя. Нар. 25-го серпня 1943 року в Комарні, Україна. Членом УНС став 1960 року. Залишив у смутку тету і вуйка Пеленських. Похорон відбувся 25-го січня 1993 року на укр. кат. цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Володимир Р. Дячук, секр.

МИХАЙЛО КУЧМЕР член УНС Відд. 274-го в Янґставні, Огайо помер 12-го лютого 1993 року на 75-му році життя. Нар. 3-го листопада 1917 року в Янґставні, Огайо. Членом УНС став 1936 року. Залишив у смутку дружину Марію. Похорон відбувся 15-го лютого 1993 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Янґставні, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

КОРНЕЛІЮС І. ҐРІФФІН член УНС Відд. 422-го Т-ва ім. С. Петлюри у Філядельфії, Па. помер 11-го лютого 1993 року на 58-му році життя. Нар. 25-го жовтня 1934 року у Філядельфії, Па. Членом УНС став 1992 року. Залишив у смутку дружину Лорейн, синів Михайла і Роберта, брата Домініка і шість сестер Мері, Гелен, Тересу, Розі, Анну і Марґарету. Також дві шваґерки Петсі і Анну та багато родини за кордоном. Похорон відбувся 17-го лютого 1993 року на цвинтарі Кальварія в Коншогокен, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Василь Євтушенко, секр.

ГЕЛЕН Р. СТЕФКО член УНС Відд. 37-го в Елизабет, Н.Дж. померла 9-го березня 1993 року на 61-му році життя. Нар. 18-го травня 1931 року в Джерзі Ситі, Н.Дж. Членом УНС стала 1972 року. Залишила у смутку сина Івана Капец. Похорон відбувся 15-го березня 1993 року на цвинтарі Ocean County Memorial в Тамс Рівер, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ СЕМЕНЮК член УНС Відд. 301-го Т-ва ім. Дмитра Вітовського в Чикаґо, Ілл. помер 16-го січня 1993 року на 72-му році життя. Нар. 1920 року в Чикаґо, Ілл. Членом УНС став 1938 року. Залишив у смутку дружину Івонну. Похорон відбувся 20-го січня 1993 року на цвинтарі св. Йосифа в Рівер Ґров, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Петро Врублівський, секр.

ЕВГЕНІЯ ЧОРНЯК член УНС Відд. 320-го Т-ва Пресв. Тройці в Балтиморі, Мд. померла 16-го березня 1993 року на 85-му році життя. Нар. 1907 року в Бушковицях, Перемишль, Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку дочку Ірену з мужем Ярославом Сушком, троє внуків Софію, Адріяна і Олександра тут в Америці та дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 18-го березня 1993 року на укр. кат. цвинтарі св. Михайла в Балтиморі, Мд.

Вічна Їй Пам'ять!

Іван Радь, секр.

МИРОН ЦІКАЛО член УНС Відділу 32-го Т-ва ім. Олега Ольжича у Філядельфії, Па. помер 3-го березня 1993 року на 48-му році життя. Нар. 1944 року в селі Зелена, Україна. Членом УНС став 1973 року. Залишив у смутку дружину Іву, дві доньки — Лізу і Катерину, чотирьох внуків, батька Александра і брата Александра мол. Похорон відбувся на Lawnview Cemetery, Philadelphia, Pa.

Вічна Йому Пам'ять!

Володимир Яців, секр.

● РОЗШУКИ ●

Розшукую моїх родичів на прізвище **ЛЕҐЕЗА.**
Один з них **Михайло**, мій вуйко, позував для пам'ятника індіянського вершника, що знаходиться в громадському парку в Чикаґо. Всі інформації слати на адресу:
Lena Nizhegorodseva
3601 Parkview Lane No. 8-A
Irvine, CA 92715

Пошукую когось з родини **МАРІЇ (ІРМИ) ВЕЛИЧКОВСЬКОЇ** нар. 28-го серпня 1847 р., або **МАРІЇ ВЕЛИЧКОВСЬКОЇ,** замужня за священиком **Володимиром Довговичем,** нар. 7-го червня 1883 р. Прошу писати або телефонувати:
Walter Kuzyk
705 Scott Lane
Wallingford, Pa. 19086
Тел.: (215) 874-1530

Розшукують дружина і діти двоюрідного брата **МИХАЙЛА ЮРІЙОВИЧА БАРАНА,** що із с. Стрипа, Ужгородського р-ну. Ваш батько — Степан Митровка і мама Михайла Баран (*дівоче прізвище Митровка Верона*) - рідні брат і сестра. Родом вони із с. Великі Лази, Ужгородського р-ну, Закарпатської обл.. Ваша тітка Верона вийшла заміж за Барана Юрія, уродженця с. Стрипа. Просимо напишіть нам листа.

Наша адреса:
Україна - 294001
Закарпатська обл.
м. Ужгород
вул. Лисенка ч. 22
Баран Василина Іванівна

Дюгованець Степан Петрович шукає своїх **КУЗЕНІВ,** котрі проживають в Ню Йорку. Їх батько уродженець с. Вишня Солотвина, Дюгованець Юрко працював в церкві садівником, мав 12 синів. Писати на адресу:
Україна - 294007
Закарпатська обл.
м. Ужгород
вул. Шишкіна ч. 83
Дюгованець Степан Петрович

● НА ПРОДАЖ ●

● SERVICE ●

● FUNERAL DIRECTORS ●